

Sygn. akt VI Ga 157/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Anna Walus – Rząsa (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z o.o. w S.

przeciwko: M. B. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu
V Wydziału Gospodarczego z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt V GC 139/13

I. oddała apelację,

II. zasądza od pozwanego M. B. (1) na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w S. kwotę 1.200 zł
(jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 157/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 lipca 2014 r.

Dnia 13 grudnia 2012 r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. B. (2) prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) – M. B. (2), o zapłatę kwoty 18.582,49 zł z odsetkami ustawowymi i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego wskazał, iż pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą B.dokonywał zakupów materiałów budowlanych w H.masy betonowej w (...)części samochodowych i usług naprawczych pojazdów w A.prowadzonych przez powoda. Za zakup tych towarów i wykonanie usług powód wystawił pozwanemu faktury na łączną kwotę 18.582,49 zł, które to faktury zostały odebrane przez pozwanego za potwierdzeniem. Pomimo wezwań do zapłaty, pozwany nie uiścił na rzecz powoda należności objętych pozvem.

Dnia 14 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu zapłatę na rzecz powoda należności objętej pozwem wraz z kosztami procesu. Od wydanego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany we wniesionym sprzeciwie podał, iż nie kwestionuje współpracy pomiędzy stronami i zawartych przez strony umów. Pozwany zarzucił, iż usługi świadczone przez powoda budziły liczne zastrzeżenia, zaś zakupiony materiał nie nadawał się do użytku, tak iż po stronie pozwanego powstały liczne straty. Po wniesieniu sprzeciwu przez pozwanego Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził, iż wniesienie sprzeciwu było skuteczne i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Przemyślu Wydziału V Gospodarczego.

Pismem z dnia 30 kwietnia 2013 r. powód w całości podtrzymał wniesiony pozew. Podał, iż podnoszone przez pozwanego w sprzeciwie zarzuty od nakazu zapłaty co do jakości zakupionych materiałów są niezasadne i spóźnione, w sytuacji gdy pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do jakości materiałów. Dodatkowo stwierdził, iż pozwanemu nie przysługują żadne roszczenia względem powoda z tytułu wad dotyczących towaru będącego przedmiotem sprzedaży.

Pozwany w odpowiedzi na pozew nie podtrzymał zarzutów dotyczących jakości świadczonych usług i dostarczonych materiałów wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany podał, iż jego nieżyjący ojciec J. B. zawarł z powodem ustną umowę, w ramach której wykonał na rzecz powoda roboty polegające na położeniu masy asfaltowej w miejscowości S. na łączną kwotę 75.000,00 zł. Pozwany dalej zarzucił, iż przedmiotowa należność miała zostać skompensowana z należnością dochodzoną niniejszym postępowaniem, a pozostała część tej kwoty miała zostać rozliczona w ten sposób, iż powód miał uiścić tę kwotę w sposób zastępczy przez dostarczenie na rzecz pozwanego materiałów budowlanych o wartości 50.000,00 zł. Tym samym to pozwany posiada wobec powoda roszczenie na kwotę 50.000,00 zł.

Powód w odpowiedzi na powyższe zaprzeczył twierdzeniom pozwanego wskazując, że ojciec pozwanego nie zawierał z nim żadnej umowy, a ponadto gdyby nawet taka należność istniała nie podlegałaby potrąceniu, gdyż nie dotyczy pozwanego. Ponadto wskazał, iż umowa na którą powołuje się pozwany miała być umową o roboty budowlane nie mogła być zatem umową ustną gdyż mogła być zawarta jedynie na piśmie.

Pozwany w związku z twierdzeniami powoda podał, iż prowadzi i kontynuuje działalność swojego ojca na podstawie stwierdzenia nabycia spadku i częściowego działu spadku. Ponadto pozwany wskazał, iż jego ojciec wykonał prace na ul. (...) zjazd na ul. (...) na drodze gminnej w miejscowości S. w latach 2009-2010, zaś strony uzgodniły za ich wykonanie wynagrodzenie w kwocie 75.000,00 zł.

W odpowiedzi na twierdzenia pozwanego powód podniósł, iż dostawcą masy bitumicznej było (...) S.A. w J. nie zaś J. B., który we wskazanej spółce posiadał jedynie udziały. W częściowym postanowieniu o dziale spadku brak było umowy pomiędzy powodem a J. B., na którą powołuje się pozwany. Tym samym ewentualne roszczenia mogłoby mieć (...) S.A. w J., pozwany zaś nie może przedstawiać go do potrącenia.

Pozwany z kolei wskazał, iż dokumenty przedłożone przez stronę powodową podpisała kierownik budowy M. A., która była pracownikiem J. B., nie zaś (...) S.A. w J.. Pozwany stwierdził, iż J. B. pełnił w (...) S.A. w J. funkcję przewodniczącego rady nadzorczej i nie mógł zawrzeć umowy w imieniu tego przedsiębiorstwa lecz w imieniu własnym. Pozwany podkreślił, iż niewiarygodne są twierdzenia strony powodowej, iż wykonawcą tych robót była spółka akcyjna, nie zaś J. B. w ramach prowadzonej przez niego działalności. Dalej pozwany wskazał, iż J. B. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej był właścicielem wytwórni mas bitumicznych w G. i wytwórnia ta nie była czynna dlatego też J. B. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej współpracował w związku z tym ze spółką (...) S.A. i nabywał od niej masę bitumiczną na zasadzie „materiałów powierzonych” – J. B. dostarczał materiały niezbędne do wytworzenia masy, którą następnie produkowała spółka w W.w G.. Podobnie było i w przypadku robót wykonanych przez J. B. na rzecz powoda w S.. Pozwany podkreślił, iż J. B. nabywał jedynie od (...) S.A. materiały służące mu do wykonania robót drogowych w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

W odpowiedzi na twierdzenia pozwanego powód podał, iż zaprzecza aby J. B. zakupił masę bitumiczną w spółce (...) S.A. w J. i za nią zapłacił, zaś wartość masy bitumicznej stanowi niemal całą część kosztów tej inwestycji, a pozwany w żaden sposób nie wykazał, że je poniósł. W ocenie powoda, z faktu, iż pracownicy J. B. wykonywali czynności przy nawierzchni z masy bitumicznej w ramach przedmiotowej inwestycji nie można wywodzić, iż J. B. był podwykonawcą. Może to również świadczyć zdaniem powoda o tym, iż J. B. był dalszym podwykonawcą na rzecz (...) S.A. w J.. Z umowy tej nie można wywodzić żadnych roszczeń do głównego wykonawcy – powoda w tej sprawie, gdyż nie spełnia ona wymogów z art. 647¹ § 3 i 4 k.p.c. Zdaniem powoda przedłożone dokumenty wskazują, iż to nie J. B. a w/w spółka była podwykonawcą przedmiotowych robót. Powód podkreślił, iż w 2011 r. J. B. dokonywał wpłat należności na rzecz powoda i gdyby miał do powoda taką wierzycielność na pewno dokonałby wówczas potrącenia.

Wyrokiem z dnia 27 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Przemysłu V Wydział Gospodarczy sygn. akt V GC 139/13, zasądził od pozwanego M. B. (2) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą B.w Ś. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w S. kwotę 18.582,49 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty:

- 86,96 zł od dnia 16.09.2011 r.
- 446,80 zł od dnia 20.09.2011 r.
- 232,00 zł od dnia 21.09.2011 r.
- 2.840,00 zł od dnia 23.09.2011 r.
- 2.912,20 zł od dnia 06.10.2011 r.
- 295,20 zł od dnia 07.10.2011 r.
- 158,00 zł od dnia 02.11.2011 r.
- 2.622,90 zł od dnia 30.12.2011 r.
- 1.728,51 zł od dnia 04.02.1012 r.
- 1.656,66 zł od dnia 04.02.2012 r.
- 1.991,63 zł od dnia 04.02.2012 r.
- 1.991,63 zł od dnia 04.02.2012 r.
- 1.620,00 zł od dnia 22.06.2012 r.

do dnia zapłaty (pkt I) oraz kwotę 3.348,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda (pkt II).

W uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z ustaleniami faktycznymi okolicznością bezsporną jest, iż M. B. (2) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą B.w Ś. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą B.dokonywał zakupów: materiałów budowlanych w H. masy betonowej w (...), części samochodowych i usług naprawczych pojazdów w A. prowadzonych przez stronę powodową. Za zakup tych towarów i wykonanie usług powód wystawił faktury pozwanemu na łączną kwotę 18.582,49 zł, które to faktury zostały odebrane przez pozwanego za potwierdzeniem. Powód wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty należności objętych pozwem, co okazało się bezskuteczne albowiem pozwany nie odpowiedział na kierowane do niego wezwania do zapłaty. Ponadto jak ustalili Sąd I instancji, na podstawie umowy o roboty budowlane zawartej z inwestorem G.w trybie przetargu, powód – (...) Sp. z o.o. w S. wykonywał inwestycję polegającą na kształtowaniu obszaru przestrzeni publicznej centrum wsi S.. Dodatkowo, zmarły w dniu 22 kwietnia 2011 r., ojciec pozwanego M. B. J. B.prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. B. z siedzibą w J. zawarł z powodem – reprezentowanym przez T. S. ustną umowę,

zgodnie z którą w ramach wykonywanych przez powoda robót budowlanych w miejscowości S. J. B. przy użyciu własnych pracowników i własnego sprzętu wykonał ułożenie asfaltu na drodze przy ul. (...) w S. w dniu 27 lipca 2010 r. Koszt wykonania nawierzchni tej drogi zgodnie z kosztorysem ofertowym wynosił 40.594,97 zł. Materiał w postaci mieszanki mineralno-asfaltowej do wykonania nawierzchni drogowej został wykonany i dostarczony na teren inwestycji przez (...) S.A. w J., w którym większościowym akcjonariuszem był J. B.. Przedsiębiorstwo to dostarczyło również niezbędnych atestów i świadectw jakości w związku z wykonanymi robotami budowlanymi. Dokumenty te po wykonaniu robót w postaci drogi asfaltowej zostały przedłożone powodowi przez M. A. – pracownika J. B., który z kolei dokumenty te przedłożył inwestorowi – G.. Odbiór końcowy tych robót budowlanych nastąpił w dniu 10 sierpnia 2010 r.

Na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Jarosławiu z dnia 17 czerwca 2011 r. o częściowym dziale spadku z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt I Ns 3133/11 pozwany M. B. (2) nabył przedsiębiorstwo prowadzone przez jego zmarłego ojca J. B. pod nazwą (...) J. B. z siedzibą w J.. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej zarówno J. B. jak i M. B. i J. w J. dokonywały z powodem (...) Sp. z o.o. w S. uzgodnień sald na koniec 2009 r., 2010 r., 2011 r. i 2012 r. a także wzajemnych rozliczeń. W ramach tych uzgodnień nie była uwzględniana ewentualna wierzytelność z tytułu wykonanych robót budowlanych przy układaniu nawierzchni asfaltowej w miejscowości S..

Uzasadniając motywy swego rozstrzygnięcia Sąd I instancji stwierdził, iż wniesione powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie. Sąd Rejonowy przywołując treść art. 535 k.c. oraz 750 k.c. w zw. z art. 734 § 1 k.c. wskazał, iż pozwany był bezspornie zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda ceny sprzedaży i wynagrodzenia za wykonane przez powoda usługi na łączną kwotę 18.582,49 zł, czego niewątpliwie nie uczynił mimo upływu terminów płatności określonych w wystawionych fakturach VAT i wezwaniach do zapłaty. Ponadto zdaniem Sądu I instancji zarzuty pozwanego o ewentualnych wadach nabytych przez niego od powoda towarów, zostały podniesione w sprzeciwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wyłącznie na użytek niniejszego postępowania albowiem pozwany nie udowodnił w żaden sposób, iż zakupione przez pozwanego towary posiadały jakiegokolwiek wady czy też świadczone przez powoda usługi były złej jakości. Sąd Rejonowy nie podzielił także zarzutu potrącenia podniesionego przez stronę pozwaną. Przywołując treść art. 647 k.c. oraz art. 647⁽⁽¹⁾⁾ k.c., wskazał, iż powód zawierając z G. jako inwestorem, umowę o roboty budowlane, był na terenie tej budowy niewątpliwie generalnym wykonawcą. Natomiast wykonanie w dniu 27 lipca 2010 r. przez J. B. części robót budowlanych w ramach tej inwestycji polegających na ułożeniu nawierzchni asfaltowej należało zdaniem Sądu rozpatrywać w kategorii podwykonawstwa robót budowlanych. Podobnie jak dostarczenie przez (...) S.A. w J. na teren budowy materiału w postaci mieszanki mineralno-asfaltowej wraz z niezbędnymi atestami i świadectwami jakości w ramach dalszego podwykonawstwa. W tej sytuacji jak zauważył Sąd po stronie inwestora G. istniała kompetencja do wyrażenia zgody na zawarcie przez wykonawcę umowy z podwykonawcą oraz po stronie inwestora Gminy W. i powoda jako generalnego wykonawcy na zawarcie przez J. B. jako podwykonawcy z (...) S.A. w J. jako dalszym wykonawcą umowy o wyprodukowanie i dostarczenie materiału na teren wykonywanych robót. Chodziło tutaj o osobę podwykonawcy czy też dalszego wykonawcy, jak i o zakres konkretnych robót, jakie mają być powierzone. W niniejszej sprawie w ocenie Sądu I instancji bezspornie na zawarcie takich umów zgody nie wyrażał inwestor jakim była G.. Ustne umowy J. B. jako podwykonawcy z (...) Sp. z o.o. w S. czy też (...) S.A. w J. jako dalszego podwykonawcy na wytworzenie i dostarczenie mieszanki mineralno-asfaltowej z J. B. z uwagi na brak formy pisemnej i zgody inwestora były nieważne. W tej sytuacji zdaniem Sądu Rejonowego ewentualne roszczenia J. B. dotyczące dostarczenia i wyprodukowania materiału w postaci mieszanki mineralno-asfaltowej należało rozpoznać w świetle przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu tj. na podstawie art. 410 k.c. w zw. z art. 405-409 k.c. Sąd I instancji, wskazał nadto, iż jeżeli umowa zawarta pomiędzy stronami była nieważna, roszczenie obejmuje wartość korzyści, jaką ostatecznie uzyskał wzbogacony. Ponadto Sąd Rejonowy powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazał, iż przyjmowana jest wąska koncepcja zakresu obowiązku zwrotu, a więc w miejsce wynagrodzenia należy zasądzić „równowartość robót” na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu – a nie równowartość robót powiększoną o należny zysk. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie powód z tytułu wykonanych robót budowlanych przez J. B., na które to roboty wykonało i dostarczyło materiał (...) S.A. w J., uzyskał korzyść w łącznej kwocie 40.594,97 zł. Zdaniem Sądu pozwany w toku postępowania nie wykazał jednak, aby przysługiwało mu względem powoda roszczenie z tytułu korzyści jaką powód odniósł z tytułu wykonania w dniu 27

lipca 2010 r. przez J. B. nawierzchni asfaltowej w miejscowości S. w ramach inwestycji wykonywanej przez powoda na rzecz Gminy W.. Albowiem zasadniczą część korzyści jaką osiągnął powód niewątpliwie stanowiły roboty dotyczące wytworzenia i dostarczenia mieszanki asfaltowej przez (...) S.A. w J., które to roszczenie o zwrot uzyskanej przez powoda w tym zakresie korzyści przysługuje temu przedsiębiorstwu, nie zaś pozwanemu jako spadkobiercy J. B.. W konsekwencji zdaniem Sądu I instancji pozwany nie wykazał zgodnie z art. 498 k.c. przesłanek do skutecznego potrącenia należności objętej pozwem z jego ewentualną należnością pieniężną uzyskaną po zmarłym ojcu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy na podstawie powołanych przepisów prawa orzekł jak w sentencji wyroku. O odsetkach ustawowych za opóźnienie w zapłacie przez pozwanego należności na rzecz powoda Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Od powyższego wyroku pozwany wniósł apelację zaskarżając go w całości, jednocześnie wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu pozwany zarzucił naruszenie następujących przepisów:

1. art. 233 § 1 k.p.c., poprzez przekroczenie przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów poprzez poczynienie sprzecznych ustaleń faktycznych z zebraniem materiałem dowodowym, który Sąd uznał za wiarygodny. Mimo tego, iż Sąd uznał, że roboty na rzecz powoda wykonywał J. B. (którego spadkobiercą pozostaje pozwany i który jako spadkobierca przejął wszelkie roszczenia wobec powoda w tym także w przedmiotowym postępowaniu) i określił ogólną korzyść uzyskaną przez powoda z tytułu tychże robót na kwotę 40.594,97 zł, to błędnie przyjął, że roszczenie z tytułu wytworzenia i dostarczenia mieszanki asfaltowej nabytej przez J. B. (ojca pozwanego) od (...) S.A. w J. przysługują tejże spółce nie zaś pozwanemu. Z zebranego materiału dowodowego bez wątplenia wynika, że to (...) S.A. wykonywało masę asfaltową na rzecz J. B. z materiałów które on sam dostarczył i z (...) S.A. w J. się rozliczał za tą masę asfaltową. W związku z tym powód uzyskał korzyść tylko i wyłącznie względem osoby pozwanego na w/w kwotę 40.594,97 zł.

2. art. 6 k.c. w zw. z art. 410 k.c. poprzez błędne przyjęcie przez Sąd I instancji, iż pozwany jako spadkobierca J. B. nie wykazał zgodnie z tym przepisem wysokości korzyści jaką powód osiągnął z tytułu wykonania tychże robót pomimo tego, że na podstawie kosztorysu ofertowego będącego dowodem w przedmiotowej sprawie, została ustalona wartość korzyści uzyskanej przez powoda na kwotę 40.594,97 zł

3. art. 498 k.c., poprzez błędne stwierdzenie, że pozwany nie wykazał przesłanek skutecznego potrącenia należności objętej pozwem z jego ewentualną należnością pieniężną uzyskaną po zmarłym ojcu, gdy z okoliczności ustalonych w przedmiotowej sprawie wynika wprost przeciwnie, iż zostały spełnione przesłanki warunkujące dokonanie skutecznego potrącenia.

W uzasadnieniu powyższego skarżący wskazał, iż Sąd I instancji poczynił sprzeczne ustalenia faktycznie zaprzeczające przeprowadzonym dowodom albowiem z przeprowadzonych dowodów ewidentnie wynika, że podniesiony przez pozwanego zarzut potrącenia został podniesiony skutecznie, gdyż zostały spełnione przesłanki z art. 498 k.c. Ponadto skarżący wskazuje, iż z przeprowadzonych przez Sąd dowodów wyraźnie wynika, że (...) S.A. wykonywało masę asfaltową na rzecz spadkodawcy J. B. z materiałów stanowiących jego własność, które on do wytworzenia masy powierzył, i który za wytworzoną masę asfaltową rozliczał się z w/w spółką a w ramach prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa i przy pomocy swoich pracowników rozkładał masę asfaltową na rzecz powoda, czym jednoznacznie zdaniem pozwanego, zostaje potwierdzony fakt, iż to pozwanemu przysługuje zwrot uzyskanej przez powoda korzyści czego Sąd nie uwzględnił.

Nadto zdaniem skarżącego, jeżeli zgodnie z przyjętym przez Sąd I instancji stanowiskiem, iż w przypadku nieważności umowy o roboty budowlane w miejsce wynagrodzenia należy zasądzić równowartość robót a nie równowartość robót

powiększoną o zysk, to ustalona na podstawie kosztorysu ofertowego przez Sąd kwota 40.594,97 zł pozostaje kwotą korzyści uzyskanej przez powoda kosztem pozwanego.

W odpowiedzi na apelację, powód wniósł o oddalenie jej w całości wskazując na bezzasadność twierdzeń pozwanego nie mających pokrycia w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Wskazał, iż sprowadza się ona jedynie do polemiki z prawidłowo poczynionymi ustaleniami Sądu, a w znacznej części skupia się na wykazaniu trudnej sytuacji materialnej pozwanego.

W uzasadnieniu powyższego powód odniósł się do zarzutów merytorycznych pozwanego zawartych w apelacji wskazując na ich nietrafność oraz bezzasadność. Ponadto powód naprowadził w odpowiedzi na apelację na treść przepisów podatkowych, które nakazują dokumentowanie transakcji handlowych poprzez wystawianie faktur VAT, co w ocenie powoda wskazywałoby na okoliczność, iż jeżeli faktycznie J. B. wyświadczył usługę, to powinien wystawić fakturę z zachowaniem przepisanych terminów liczonych od daty zakończenia realizacji robót.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną dokonaną przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne.

Pozwany w toku procesu nie wykazał, że materiały budowlane, części samochodowe zakupione u powoda jak też usługi z których pozwany korzystał u powoda były złej jakości - stąd też powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie na podstawie art. 535 kc oraz art. 750 w zw. z art. 734 §1 kc.

Sąd Rejonowy zasadnie również nie podzielił zarzutu potrącenia podniesionego przez pozwanego.

Wobec stwierdzenia nieważności umowy podwykonawczej o roboty budowlane łączącej J. B. z (...) SA w J. a to wobec naruszenia art. 647¹ § 2 i 3 kc w zw. z art. 647¹ § 6 kc roszczenie przedstawione przez pozwanego do potrącenia - z tytułu wykonania przez J. B. części robót budowlanych w ramach inwestycji w miejscowości S., polegających na ułożeniu nawierzchni asfaltowej - należało rozpoznać, jak zasadnie uczynił to Sąd Rejonowy, w świetle przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu.

Wobec nieważności umowy o roboty budowlane zawartej pomiędzy stronami, o czym wyżej wskazano, roszczenie pozwanego obejmuje wartość korzyści, jaką ostatecznie uzyskał wzbogacony.

Sąd Rejonowy ustalił, z czym zgodził się pozwany, że wartość tej korzyści jaką osiągnął powód z tytułu wykonania robót przez J. B. to kwota 40.594,97 zł

Sąd ustalił, że zasadniczą część tej korzyści stanowiły roboty dotyczące wytworzenia i dostarczenia mieszanki asfaltowej przez (...) SA w J., a zatem roszczenie w tej części przysługuje (...) SA w J. a nie pozwanemu jako spadkobiercy J. B..

Pozwany w toku sporu jak również w apelacji przyznał, że J. wykonywało masę asfaltową potrzebną do wykonania przedmiotowych robót wykonywanych przez J. B. a więc wykonanie masy asfaltowej niewątpliwie mieściło się w wartości korzyści jaką uzyskał powód. Pozwany przyznał też, że J. B. dostarczał materiały (...) SA w J. na wykonanie masy asfaltowej i z tym Przedsiębiorstwem się za to rozliczał. Jednakże pozwany nie przedstawił żadnego dowodu na tą okoliczność. Brak w sprawie jakiegokolwiek dowodu na okoliczność, że J. B. dostarczył materiały na masę asfaltową, potrzebną do ułożenia nawierzchni, (...) SA w J. jak też, że z tego tytułu rozliczył się z J.. Stąd też nie może budzić wątpliwości fakt, że część korzyści uzyskanej przez powoda stanowi wartość wytworzenia i dostarczenia mieszanki asfaltowej, która to należałaby się (...) SA w J.. W tym stanie rzeczy nie można przyjąć wbrew zarzutom apelacji, że

cała korzyść w kwocie 40.594,97 zł należy się pozwanemu. Wobec braku dowodów, o których wyżej wspomniano nie można również ustalić jaka część tej korzyści należałaby się ewentualnie pozwanemu.

Dodać również należy, a to wobec zarzutów powoda, że pozwany nie wykazał jak faktycznie umówił się J. B. z powodem w zakresie rozliczenia tego wynagrodzenia w kwocie 75.000 zł gdyż na tą okoliczność pozwany przywołał jedynie swoje twierdzenia. Powód zaś wskazywał na wzajemne rozliczenia i uzgodnienia sald J. B., M. B. (1), (...) SA w J. i powoda za lata 2009, 2010, 2011 i 2012, w których nie była uwzględniona ewentualna wierzytelność z tytułu wykonanych robót budowlanych przy układaniu nawierzchni asfaltowej w miejscowości S..

Wobec powyższego brak podstaw do przyjęcia, że pozwany udowodnił roszczenie przedstawione do potrącenia w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy bezzasadne są zarzuty pozwanego dotyczące naruszenia art. 233 §1 kpc w zakresie dokonania błędnych ustaleń przez Sąd Rejonowy jak też naruszenia przez ten Sąd art. 6 kc w zw. z art. 410 kc w zw. z art. 498 kc.

Mając na uwadze przytoczone wyżej okoliczności Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1 kpc.